

ENTREVISTA

Josep Bahima presenta “Paisatges de petit format” al Portal de Tamarit: “Una obra d’art t’ha d’agradar, no necessita gaires explicacions”

Josep Bahima, pintor tortosí. Foto: MMA.

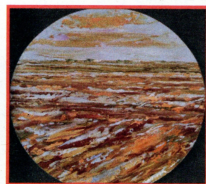
MARTA MILIAN ARIÑO — **Tortosí de naixement, mai no ha marxat de les Terres de l'Ebre. Quant feia que no exposava a Tortosa?**

Des del 2006, a la Galeria del Quadre. Sí que he fet algunes exposicions a Roquetes, on resideixo. Sé que hi ha molts artistes ebrencs que viuen a

Barcelona, però jo aquí estic molt a gust i hi tinc el lloc de treball.

I també la inspiració, com podem observar a “Paisatges de petit format”, on el delta de l'Ebre és el gran protagonista.

A les nostres comarques tenim el Matarranya, un

entorn molt salvatge; l'encant del riu Ebre; la platja i els ports; la Terra Alta, amb uns contrastos molt interessants; el delta, peculiar en totes les estacions de l'any, del qual estic enamorat. Som uns privilegiats.

És un artista de gran format. Per què aquesta mostra amb quadres de dimensions tan reduïdes?

És una forma d'arribar a tot el públic, que tothom es pugui permetre tenir una obra d'art. De vegades, aquests petits quadres també són una mena d'apunts que em serviran per a futures obres més importants.

No li interessa retratar escenes urbanes?

No, jo he viscut la natura des de jove. Vaig estar vivint en una casa de camp. Procuro sortir a passejar a la natura gairebé cada dia, m'agrada captar l'essència del paisatge. És quan coneixes i estimes una cosa, que la pots plasmar. Tot i així, m'agrada recórrer a la imaginació, fer una pintura creativa: dono molt valor a les textures, les veladures, els colors... Una obra d'art t'ha d'agradar, no necessita gaires explicacions.

Per què va voler dedicar-se a la pintura?

Un dels primers regals que em van fer de jove van ser uns utensilis per pintar. Així vaig començar. De fet, a l'escola jo ja destacava una mica en aquesta disciplina. Durant l'adolescència vaig assistir a l'Escola d'Art de Tortosa, on vaig adquirir els rudiments de la pin-

tura. Ara bé, jo necessitava el paisatge: no volia estar tancat en una aula. És molt important que un pintor tingui un estil, una tècnica, un ritme i una personalitat propis. En general, em considero autodidacta. Encara estic aprenent, de fet.

Ara precisament em trobo en un moment de canvi. A partir de l'any que ve, segurament la meua obra evolucionarà cap a l'abstracció, i incorporarà nous materials, entre la pintura i l'escultura. Seguiré amb el paisatge, però el plasmaré d'una altra manera. Estic preparant una exposició a Benicarló, per al mes de desembre, que ja contindrà un avenç d'aquesta transformació en el meu treball.

Ha tingut oportunitat de presentar les seves creacions arreu de l'estat espanyol i més enllà.

A l'abril inauguro expo-

sició a Madrid; al maig, a Masella. En el passat he participat en una fira d'art internacional a Nova York, i també he exposat a Suïssa i a França.

Diuen que ningú és poeta a la seua terra. Se sent comprès al nostre territori?

No estic descontent. Hi ha molta gent que em segueix des de fa anys i tenen obres meves. Val a dir que jo sóc una persona molt discreta, tot m'ho faig jo.

Les administracions municipals ebrencs ajuden els seus artistes?

Sempre que he fet alguna exposició a Roquetes, l'Ajuntament s'hi ha implicat molt i pràcticament n'ha assumit totes les despeses.

En el cas de Tortosa, no he tingut ocasió que el municipi m'organitzés cap mostra.